

ги наричат цигани. Голяма част от тези цигани се изселиха през 1989 г. в Турция.

Религиозно-обредната система на турските цигани е мюсюлманска. Те изповядват ислямска религия, вярват в Аллах, празнуват рамазан и байрям, обрязват момченцата, посещават джамия.

Обредите им са мюсюлмански. Но изпълняват и някои от обредите на християните - Великден, Коледа, сурваки, Георгиевден, а в последно време сред турските цигани се появиха и евангелисти. Макар и мюсюлмани, те отричат Корана и признават Евангелието. Имат "домашна църква", в която се събират 2-3 пъти седмично. А по веднъж всяка седмица се събират в дома на някои от вярващите. Събират се хора от различни градове и села и на различна възраст. Пеят молитвени песни, посветени на Исус Христос, както на турски, така и на български и на цигански език.

Сватбите на турските цигани обикновено са два вида: сватби при женитба и сватби при "слюнет" - обрязване. Сватбите при женитба са двудневни. Първият ден булката е със синя или червена рокля. Вечерта срещу втория ден ръцете, краката и косите на булката се кънсоват, пеят се сватбени песни - маането, играе се ключек с булката. През вторият ден сватбата обикновено продължава в ресторант. Песните, които се пеят, са предимно на турски.

Сватбата при слонет е обикновено едnodневна. Тя се прави след пълното оздравяване на момченцето. Момченцето, на което се прави сватба е облечено в осъвременена "мъжка" носия - бяла риза с широки ръкави и панталон във вид на потури.

Погребенията при тези групи цигани са както при всички мюсюлмани - опяване на ходжа, къпане на мъртвеца, увиване в тензук, приготвянето на гроба, като в гроба се прави малка пещеричка, в която се полага тялото на мъртвеца направо на земята. В последно време се появява тенденция и сред тази група цигани да се правят нещо като гробници - излива се бетон, стените се изграждат с тухли.

Характерното за езика на турските цигани е, че във фонетичната им система отсъствуват фонемите с придихание (пх, тх, кх, чх), които са типични за циганския език. В този диалект звуковете се произнасят "чисто", т.е. без придихание.

В лексикално отношение много по-използвани са лексемите от турския език. В повечето случаи не се знаят точните наименования на предметите и явленията на цигански, а се използват техните наименования на турски или на български (Билингвизъм и Полилингвизъм).